

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת
لجنة الانتخابات المركزية
The Central Elections Committee

Justice Noam Sohlberg
Deputy President of the Supreme Court
Chairman of the Central Elections
Committee for the 26th Knesset

قاضي نوح سولبرج
نائب رئيس المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات
المركزية للكنيست 26

השופט נעם סולברג
המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26

תב"כ 222/26

- העותרים:**
1. עו"ד שחר בן מאיר
 2. עו"ד ורו"ח ירון מאירי
 3. שקוף למען שמירת הדמוקרטיה ע"ר

נגד

- המשיבים:**
1. ערוץ יהודי ישראלי בע"מ
 2. רשימת הליכוד בהנהגת בנימין נתניהו לראשות הממשלה
 3. רשימת עוצמה יהודית בראשות איתמר בן גביר
 4. רשימת הציונות הדתית בראשות בצלאל סמוטריץ' וזהות בראשות משה פייגלין

עתירה לצו מניעה לפי סעיף 17 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959

בשם העותרים: העותרים 1 ו-2

החלטה

1. בעתירה שלפני התבקשתי לקבוע כי ערוץ טלוויזיה, ערוץ 14 (המופעל בידי המשיבה 1) – נחשב לערוץ תעמולת בחירות בעד הרשימות המשיבות 2–4 (ובעיקר המשיבה 2), ולא לערוץ שידור; וכי מופר האיסור על תעמולת בחירות בטלוויזיה ב-60 הימים שלפני הבחירות, איסור המעוגן בסעיף 5 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959 (להלן: חוק דרכי תעמולה). העותרים מבקשים לאסור על ערוץ 14 לשדר תוכניות אקטואליה או חדשות בהשתתפות מועמדים לבחירות מטעם המשיבות 2–4, עד יום הבחירות; או תעמולת בחירות בעד משיבות אלו על דרך של קריאה מאת מגישי הערוץ והדוברים בתוכניותיו להצביע למשיבות 2–4. בשולי דבריהם (סעיפים 324–326 לעתירה) טוענים העותרים שערוץ 14 הוא גם גוף פעיל בבחירות; אולם טענה ברוח זו כבר נדחתה (מב"כ 1/25 יש עתיד – בראשות יאיר לפיד נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ (13.10.2022)), וממילא רק מפלגה רשאית להגיש עתירה בעניין (סעיף 10ג(יז) לחוק מימון מפלגות, התשל"ג–1973).

2. העתירה – מפורטת, מנוספחת, מתוצהרת. עם זאת, לאחר שעיינתי בה ובנספחיה, באתי לכלל מסקנה שדינה – להידחות על הסף, אף מבלי להיזקק לתשובה, מחמת קיומו של סעד חלופי, ומחמת פגם בפנייה המוקדמת. ראשית, ערוץ 14 משדר מכוח רישיון שידור לפי חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990. מורשה לשידורים אינו רשאי לשדר "שידורים שיש בהם ... תעמולה מפלגתית למעט תעמולת בחירות המותרת על פי דין" (סעיף 46(א)(3) לחוק זה). מכוח החוק, לרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו נתונות סמכויות רבות כלפי הערוץ – בירור, פיקוח, הטלת עיצומים ועוד. מומחיותה, סמכויותיה והעיצומים שבכוחה להטיל – מותאמים היטב לסוגיות הנדונות. לדוגמה, הרשות היא הגורם המומחה בסוגיות של סיווג ערוצי טלוויזיה; סמכויות הבירור והאכיפה שבידיה מגוונות יותר ומותאמות לבירורים שונים הדרושים בעניין; ביכולתה להטיל עיצומים מדורגים ומידתיים, לרבות עיצומים חיצוניים לתוכן השידורים, כגון עיצומים כספיים. אין פלא בכך – הרשות היא הגוף המאסדר של שידורי בעלי הרישיונות. לא למותר לציין ששלחה לבעלי הרישיונות לשידורי טלוויזיה, בהם המשיבה 1, ולבעלי הזיכיונות ברדיו האזורי – הנחיות לגבי שידוריהם בתקופת הבחירות, לרבות לגבי תעמולת בחירות, כפי שעשתה במערכות הבחירות האחרונות (מכתב מעו"ד אופיר ביתן, היועץ המשפטי לרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו, ליועצים המשפטיים לבעלי הרישיונות לשידורי טלוויזיה וליועצים המשפטיים לבעלי הזיכיונות ברדיו האזורי, בעניין השידורים בתקופת הבחירות לכנסת ה-26 (24.8.2026)). יתר על כן, דומה שטענות העותרים מְכַנְנֹות לפעולת ערוץ 14 בכלל, ולא רק בתקופת הבחירות. כלומר, הסכסוך בין הצדדים רחב הרבה יותר מתקופת 60 הימים שלפני הבחירות.

3. בנסיבות אלו, ראוי לברר את העניין לפני הגוף המאסדר, המומחה ובעל הסמכויות המדויקות יותר והכוללות יותר (תב"כ 5/24 ארנון נ' הליכוד, תנועה לאומית ליברלית, פסקה 8 (10.1.2021)). עומד לעותרים סעד חלופי (ראו באופן כללי יצחק זמיר הסמכות המינהלית כך ג, פרק 56 (מהדורה שנייה 2014)). על עילת סף זו לפני יושב ראש ועדת הבחירות ראו תב"כ 17/20 רשימת "ובזכותן – חרדיות עושות שינוי" נ' יום ליום תקשורת (2002) בע"מ (18.2.2015)). העותרים כתבו בעתירתם טענה כללית ובלתי מְגַבֶּה על כך ש"הרשות השנייה אינה פועלת נגד ערוץ 14, פלטפורמת תעמולה המשרתת תדיר את הממשלה". לא ראיתי באמירה סתמית זו משום סיבה להימנע מדחיית העתירה על הסף.

4. שנית, בעתירה נטען, כי מופר סעיף 5 לחוק דרכי תעמולה. סעיף זה חל, כאמור, ב-60 הימים שלפני יום הבחירות; במערכת הבחירות הנוכחית – החל מ-28 באוגוסט 2026. הפנייה המוקדמת – הוגשה ב-17 באוגוסט 2026, 11 ימים לפני תחילת תוקפו של סעיף 5 האמור. דָּבַר בה על "הפרה צפויה של הוראות סעיף 5". מטבע הדברים, לא נאמר שם דבר על תעמולת בחירות במהלך תקופת 60 הימים – ודאי שלא הובאו ראיות לכך. לעומת זאת, בעתירה שלפני מופיעות טענות בעניין. הפנייה המוקדמת לא עסקה בהן. לכך נודעת חשיבות רבה, שהרי – נוכח הבסיס המשפטי המובא בעתירה – יש ליתן

לערוץ הזדמנות להתייחס לטענות על הפרה בפועל של סעיף 5, ודאי בחלוף כחודש ומחצה מאז החלה תקופת תחולתו. גם במובן זה ישנה עילה לדחיית העתירה על הסף (ראו לגביה, לדוגמה, תב"כ 38/26 מאירי נ' כהן (18.5.2026); תב"כ 63/26 בן מאיר נ' אורין (11.6.2026)).

5. בשולי הדברים: העותרים שלחו למשיבה 1 פנייה מוקדמת ב-17 באוגוסט 2026. העתירה הוגשה רק אתמול, 13 באוקטובר 2026, כמעט חודשיים לאחר מכן – ושבועיים לפני יום הבחירות. גם אם – בקושי – ניתן לדון כראוי בעתירה מסוג זה שבועיים לפני יום הבחירות; גם אם סעד יעיל עודנו אפשרי לתקופה מסוימת של ימים אחדים לפני הבחירות – דומה שעשויה להישמע טענה על שיהוי אובייקטיבי. הערוץ תכנן לוח שידורים זמן רב מראש, עובדיו נערכו לכך – ודאי לקראת יום הבחירות; יתר על כן, הפסקת שידורים – תוצאותיה עשויות לחול גם על העסקת העובדים לתקופה זו. יתכן כי – אם תתקבל טענת השיהוי – יחול חריג שלטון החוק המאפשר לדון בעתירה. כך או כך, בשל קיומן של עילות סף אחרות, לא מצאתי לנכון להכריע בטענת הסף החלופית של שיהוי (ראו עליה תב"כ 19/26 מאירי נ' בן גביר (13.10.2026)).

6. העתירה נדחת אפוא על הסף מחמת קיומו של סעד חלופי ומחמת העדר פנייה מוקדמת כראוי. מובן שאין בכך כדי לומר דבר לגוף העניין – לכאן או לכאן. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות. ניתנה היום, ג' בחשוון התשפ"ז (14 באוקטובר 2026).

נעם סולברג, שופט

**המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26**

